

Búcsú levél

Szász Zsolt, született: 1934 május 17.-én

Magyarbükkkös-ön

Édesapja:

Szász Dezső

Édesanyja:

Szász Margit

Kisgyermek korában a családi birtokon nevelkedett 5-6 éves koráig. Mármint kisgyermek szerette az állatokat és gondoskodott róluk.

Később átmenekültek Szászrégenbe (akkori Magyarország területére) és a 2.ik világháború kezdetén kerültek Budapestre. Ezt követően Szentgotthárd-ra, ahol az iskoláit végezte 1956-ig.

Az 1956-os forradalomban részt vett és november 4.-én hagyta el otthonát Imó kishúgával és szüleivel, átutazva Ausztrián keresztül Svédország fele.

Megérkeztek Svédországba, a Mölle-i bevándorló központba ugyanazon a buszon, amelyen Ilona, a jövőbeli felesége is érkezett.

Helsingborg-ba kerültek mind a ketten, Ili a Helsingborg-i gumi gyárba és Zsolt az Elektrokoppar-ba /ASEA-ba. Aztán egy napfényes délután találkoztak a városban Ilivel, ahol közelebb kerültek egymáshoz és megosztották a közös utazási élményeiket és megbeszéltek egy újabb találkozót. Ezekből a találkozókból kialakult egy csodás szerelem és 1958 augusztus 16-án megházasodtak.

Házasságuk gyümölcseként érkezett Zoltán és Vicky.

Hűséges, család szerető ember volt, szorgalmas munkásember.

Életük Ilikével a megszokott mederben zajlott, utaztak és egymást támogatva rendezték napjaikat.

Szerette a virágokat, a kertjét rendben tartani, bélyeget gyűjtött és halászni járt.

Oszlopos tagjai voltak a Helsingborg-i protestáns gyülekezetnek 1960-as évektől amíg az Úr magához nem szólította mindkettőjüket.

Zsolt, a 90-es években alakuló helsingborgi presbitérium tagja lett, ahol a pénztárosi tisztséget töltötte be és a kávézáshoz szükséges dolgokat rendezte.

Ilike balesete után, Zsolt tiszta szívvel gondozta/ápolta őt hűségesen és átvette a házi munkát, mint sütés főzés, takarítás és bevásárlás egészen míg Ilikét magához szólította az Úr 2021 nyarán.

Zsoltnak, egy elesés folytán 2021 őszén, eltört a lábszárcsontja, ezután sajnos már nem tudott felépülni, azóta szenvedett a fájdalomtól, többszöri kórházi beutalás ellenére sem tudtak rajta segíteni. Ennek ellenére mindig pozitív és bizalommal várta a felgyógyulást. Istenben vetett hite segítette mindvégig, hogy józan elmével lássa és elfogadja a lehetetlent.

Utolsó óráiban is az Úrhoz fordult és arra kérte, hogy szenvedés nélkül térhessen meg az ő megváltójához.

Végül 2022 november 9.-én szerető szíve megszűnt dobogni. Utolsó óráit szerettei közelségében tölthette, így nyugodt lélekkel és szenvedés nélkül távozhatott az élők sorából, hogy az általa nagyon szeretett Ilikével találkozhasson.

Most búcsúzunk tőled, az Úr vezessen tovább és óvjon, hogy majd újra találkozhassunk.

Szerető családja:
Lánya, Vicky
Fia, Zoltán
És az egész rokonság